

Voiaj în Neverland

În lumina reflectoarelor de pe Arena O2, Michael Jackson urma să-și ia rămas bun de la fani. Spectacolul de adio îl dau, acum, pe aceeași scenă din Londra, obiectele cu care a scris istorie. De Diana-Florina Cosmin

Ultima oară când am trecut pragul unei expoziții organizate la celebra Arenă O2 din North Greenwich, Londra, ardeam de nerăbdare precum un arheolog în fața unui nou sit, înainte să-i exploreze comorile. Pe lângă mândria nedisimulată de a avea un bilet la evenimentul cultural râvnit de toată Europa, chipurile celor din jur trădau aceeași uimire de a sta în fața unui tezaur vechi de 3.500 de ani. Expoziția, care a ținut prima pagină a ziarelor la jumătatea lui 2008, se numea „Regele Tutankamon și Epoca de Aur a Faraonilor“, iar imaginea diademei aurite a regelui egiptean și a obiectelor care l-au însoțit

dincolo de moarte ar fi lăsat pe oricine fără cuvinte. Cine ar fi bănuțit că, doar un an mai târziu, „tezaurul“ unui altfel de Rege avea să poposească pe holurile largi ale „O2 Bubble“, spațiul expozițional al arenei O2? De această dată, ochii vizitatorilor ce scrutau, unul câte unul, obiectele expuse, trădau mai mult decât simplul entuziasm de a privi de aproape mânușile încrustate cu pietre sau coroana regală a lui Michael Jackson. Trădau emoție, multă emoție!

UN REGAT ÎN MINIATURĂ. Din cei 750.000 de fani care-și cumpăraseră bilete pentru seria de zece concerte „This Is It“ de la Arena O2, cea mai mare parte a venit la

„Michael Jackson: The Official Exhibition“ ca să asculte, în locul muzicii lui Michael, o poveste tăcută, „șoptită“ de obiectele care i-au aparținut. Pe fundalul melodiilor care l-au consacrat pe Regele Muzicii Pop, vizitatorii pot admira ținutele sale de scenă - jachete, pălării, pantofi, mănuși - minunându-se în fața pieselor de mobilier și a obiectelor printre care a trăit artistul. La capătul unui covor roșu, tronează cu litere strălucitoare „Neverland“, blazonul domeniului „de poveste“ al lui Michael. Inscripția este originalul adus de la ferma din Santa Barbara a megastarului, special pentru această expoziție. Tot de peste Ocean au fost aduse piese de mobilier personale,

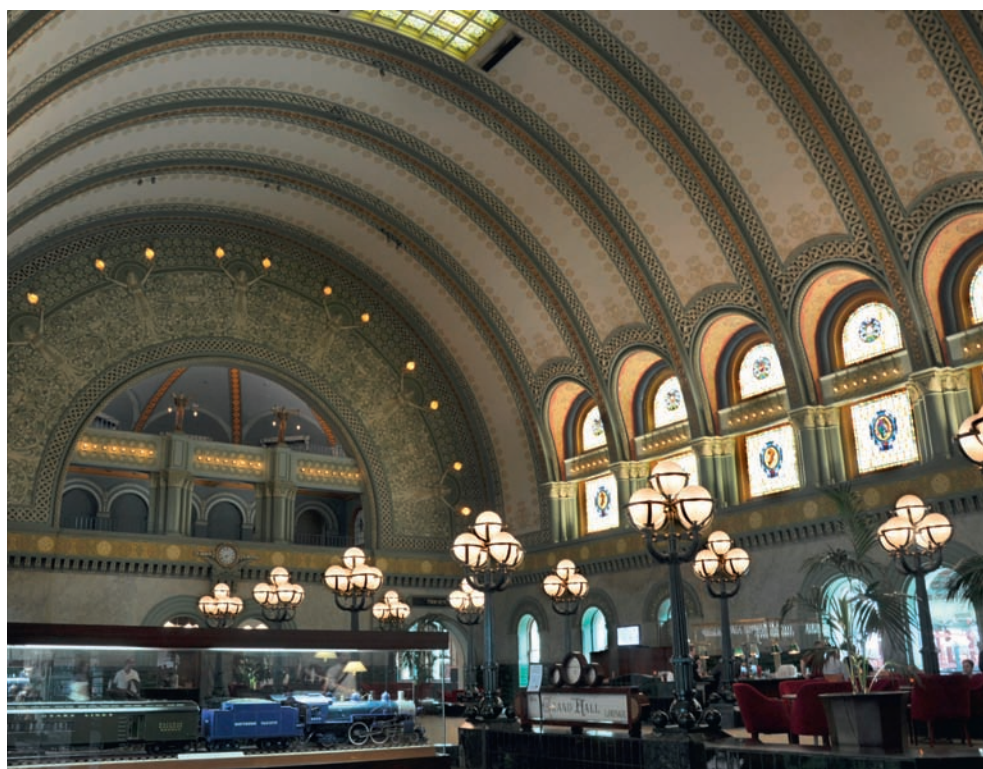
precum pianul din secolul al XIX-lea, care se afla în sufrageria de la Neverland, Rolls Royce-ul preferat al lui Michael sau unul dintre căluții de carusel dăruiți de Elizabeth Taylor. În ciuda strălucirii sale, acest Neverland recreat ca într-un laborator îmi aduce aminte de tristețea care m-a încercat vizitând, cu doar câteva luni înainte de moartea lui Michael, cartierul din Los Angeles unde acesta își mutase reședința în ultimii ani de viață. De porțile de la intrarea în casa megastarului - în fața cărora stăteau „ciorchine”, zi și noapte, paparazzi înarmați cu obiective foto kilometrice - erau agățate, în plină lună mai!, două ghirlande uscate, rămase de la Crăciun. „Michael și copiii săi iubesc Crăciunul și vor să-l păstreze tot timpul anului”, îmi explicase, ușor fâstăcit, ghidul. Michael iubea, într-adevăr, Crăciunul, la fel de mult cum iubea ideea de copilarie. Dovadă stă castelul din sticlă adus de la Neverland, care tronează între scaunul său regal, cu catifea roșie, și pictura în ulei care înfățișează un Michael tânăr, din perioada „Thriller”, schițat în stil baroc.

PENTRU ETERNITATE. Pe ultimul culoar, spre ieșire, se află expusă cea mai faimoasă dintre mânușile sale, cea acoperită cu cristale albe. Tot acolo, pe un ecran uriaș, fanii pot urmări, stând în picioare, un filmuleț de câteva minute despre viața și cariera lui Michael Jackson. Nimeni nu trece mai departe fără să arunce măcar o privire fugară la secvențele care se derulează cu repeziciune: „Thriller”, „Beat It” sau „Billie Jean”. Pare greu de crezut că hainele pe care le vezi pe ecran, în videoclipurile istorice, nu mai îmbracă acum decât stativele metalice din micul muzeu ad-hoc, deschis până la sfârșitul lunii ianuarie.

Fiecare vizitator care a trecut prin expoziția de la O2 pleacă acasă cu o imagine bine întipărită în memorie: Regele Pop, executând celebra sa figură „Lean” - aplecarea în față - cu fedora neagră pe cap și emblematica sa șuviță de păr fluturând pe obraz. Prin ultimul citat tipărit pe ecran, sub această imagine, Michael dovedește că poate avea ultimul cuvânt chiar și când toate microfoanele au tăcut pentru totdeauna. „În adâncul sufletului, știu că am fost ales ca un simplu instrument, pentru a dărui muzică, dragoste și armonie lumii întregi” - Michael Jackson (1958-2009). **F**

Muzeu, hotel sau gară?

St. Louis Union Station este visul oricărui om de afaceri grăbit: monument istoric, gară și hotel de cinci stele într-un singur loc! De Diana-Florina Cosmin

Actuala recepție a Hotelului Marriott a fost, cândva, sala de așteptare a uneia dintre cele mai vechi gări americane

Arhitectura St. Louis Union Station este inspirată de cetatea medievală Carcassonne

Interiorul gării adăpostește, în prezent, magazine de suveniruri, cafelele și un muzeu feroviar

Pentru majoritatea businessmenilor obișnuiți să-și trăiască viețile între două avioane și trei curse de tren, singurele „obiective turistice“ care apucă să fie explorate în amănunt rămân, invariabil, aeroportul și gara. În cazul orașului St. Louis, Missouri, din centrul Statelor Unite ale Americii, o asemenea situație nu este chiar atât de rea pe cât pare, cu condiția ca turistul grăbit să se cazeze la... St. Louis Union Station. Monument național de patrimoniu, Union Station este una dintre cele mai vechi gări din America, care, la deschiderea sa oficială din 1894, își adjucecase chiar titlul de „cel mai mare și mai aglomerat terminal feroviar din lume“. În 1985, peste 150 de milioane de dolari au fost investite în transformarea vechiului edificiu într-un complex hotelier și comercial de lux, cu componentă culturală. Deși niciun tren nu mai oprește în vechea gară, peste 8,5 milioane de turiști poposesc, anual, în fosta sală de așteptare - actualmente recepția hotelului Marriott - declarată oficial o „bijuterie arhitectonică americană“. Încăperea cu arcade înalte în stil Romanic și Normand este decorată cu fresce, mozaicuri și vitralii, ale căror elemente de detaliu sunt acoperite cu foiță de aur.

DORMIND ÎN GARĂ. Piesa de rezistență o reprezintă „Fereastra alegorică“, vitraliul situat deasupra fostei intrări în gară. Bucățile de sticlă Tiffany - caracteristice perioadei Art Nouveau - au fost tăiate de mână, în urmă cu 116 ani, și aranjate sub forma unui desen reprezentând trei femei. Cele trei chipuri simbolizează, de fapt, principalele gări americane de la sfârșitul secolului al XIX-lea: New York, St. Louis și San Francisco. Această arhitectură rafinată - atât la exterior cât și la interior - îi aparține lui Theodore Link, care s-a inspirat din cetatea medievală Carcassonne, din sudul Franței. Zona peronului, cândva una dintre cele mai mari din lume, cu 32 de șine de tren, găzduiește un muzeu feroviar și este împânzită de restaurante și cafenele - inclusiv un Hard Rock Café - precum și de mici magazine de suveniruri. Pentru cei care vor să doarmă într-un loc istoric, o cameră la Marriott costă peste o sută de dolari/noapte, iar drumul către încăperile de cinci stele trece peste pasarelele ce se întind deasupra fostelor șine de tren. **F**

Toți ochii pe Andy Warhol!

Dincolo de numele indian, Milwaukee, cel mai mare oraș din Wisconsin, este un „târg“ german get-beget. Rădăcinile „Deutsch“ se întâlnesc la tot pasul, de la numele străzilor și până la denumirea cartierelor: German Valley, Germantown, Cedarburg. În tot acest mix, un arhitect spaniol de geniu - Santiago Calatrava - și-a pus semnătura pe o aripă a Muzeului de Artă Contemporană, transformând-o în atracția

locului. Întrebă orice localnic de obiectivul turistic numărul unu și degetul arător va indica, fără excepție, malul lacului Michigan, unde se află muzeul. Până în ianuarie 2010, „nava postmodernă“ a lui Calatrava găzduiește o expoziție Pop Art unică în lume - „Andy Warhol - Ultima decadă“. Printre operele inedite din ultimii ani de viață ai lui Warhol se află inclusiv o „reinterpretare“ a Cinei cea de Taină..

– Diana-Florina Cosmin

Răsfăț culinar american

Cosmopolitismul newyorkez a fost dat peste cap de o mică descoperire culinară fără aer exotic și care nu conține niciun ingredient vândut cu zeci de dolari suta de grame. Ba chiar dimpotrivă! La Farmer's Market, în Park Slope, un mic stand intitulat „Made by Molly“ nu prindește să vândă, în fiecare duminică, prăjitura oficială din Missouri newyorkeșilor pofticioși! Rețeta de Goopy Butter Cake a fost creată în St. Louis în anii '30, de un bucătar german care a inversat din greșeală numărul de linguri de făină cu cele de zahăr, rezultatul fiind o prăjitură în două straturi: un strat de cremă de unt și vanilie, plus unul de brânză dulce și cremă de ou, cu consistență de caramel. Molly Killeen, „bucătarul-șef“ al standului Made by Molly, a declanșat

o mică revoluție în obiceiurile culinare ale orașului care nu doarme niciodată, iar dacă ai drum prin New York, te poți delecta cu desertul-minune în fiecare duminică, pe 5th Avenue, între 3rd și 4th Street.

– Diana-Florina Cosmin

